

K temu pisanju me je pripravilo zadnje zasedanje skupščine občinske skupnosti socialnega skrbstva Ljubljana Bežigrad z dne 25. maja 1988. Naj takoj na začetku povem, da sicer nisem nagnjena h kritiziranju vsega in vsakogar, kot bi morda utegnili misliti. Ne, to pot se pač nisem mogla premagati.

Pri evidentiranju ob zadnjih volitvah sem pristala na kandidato za člana ene od združenih delegacij za SIS. Zaposlena sem v domžalski občini na delovnem mestu, kjer mi delovno področje samoupravnih interesnih skupnosti ni neznano, zato sem si rekla, da ne bi bilo slabo, če bi se malo »aktivirala« v lastni krajevni skupnosti oz. domači občini. Potihem moram priznati, da sem si želela nekoliko bolj pobliže spoznati samoupravno, družbeno in politično življenje obeh, kar mi kot priseljenki dotlej ni bilo dano. No, pa sem se zmotila! Danes mi niti KS Nadgorica-Ježa, niti občina Bežigrad, nista nič bolj »lastni in domači«, kot pred devetimi leti, ko sem se sem priselila.

Torej: na volitvah so krajan med množico drugih tudi mene izvolili za delegata. Kmalu potem so me s skupnosti socialnega skrbstva zaprosili za sodelovanje v koordinacijskem odboru. No, socialno skrbstvo ni ravno področje, ki bi me najbolj zanimalo, ker pa še predobro poznam težave z »novačenjem« za delegatske funkcije nisem hotela komplicirati in sem pristala. Pa ne le zato, da bi se delala pomembno, ker sem nek član koordinacijskega odbora, pač pa zato, ker sem imela resen namen tudi kaj dati od sebe.

Tako je zadeva stekla. Seje odbora so bile še kar pogoste (pred skupščinami),

kolikor se je le dalo, sem jih redno obiskovala, zaman pa sem čakala na sklic delegacije v KS. Do danes se še nismo sestali, imeli nismo niti konstitutivne seje, tako, da vodja delegacije ne obstaja (razen, če je bil določen na me-ni neznan način in se zelo uspešno skriva). Če pa ni vodje, potem tudi nihče ni odgovoren za sklic delegacije.

Na vseh sejah koordinacijskega odbora sem vztrajno molčala. Pripovedovanje lastnega mnenja pod krinko mnenja baze se mi upira, kaj le-ta misli pa seveda nisem vedela (oz. ne vem še

Kako (ni)sem bila delegatka

danes). Prav gotovo so v naši KS ljudje, ki jih zanimajo npr. cene oskrbe v domu starejših občanov, kaj počne Zveza prijateljev mladine, kaj počnejo v Društvu invalidov in tako dalje – program dela skupnosti socialnega skrbstva je namreč zelo obširen.

Prav gotovo bi tako velika KS, kot je naša, morala sodelovati pri usklajevanju interesov med izvajalci in uporabniki. Ali pa morda delegatski sistem narobe razumem?

Dejstvo pa je, da imajo na skupščini in njenih organih glavno besedo izvajalci in da so uporabniki videti docela nezainteresirani, čeprav se programi skupnosti preko prispevnih stopenj financirajo tudi iz naših žepov. Seveda imamo ob vsakem povečanju le-teh polna usta kritike, da o ničemer ne moremo več odločiti, da je vse že vnaprej dogovorjeno. Ure in ure smo v prijateljskih krogih pripravljali kritizirati »sisa-rijo« in njen način »ožemanja«, ne da bi bili pripravljeni prispevati eno samo besedo k oblikovanju stališča svoje sredine, do česar imamo navsezadnje pravico, pravico pa imamo tudi, da se to stališče upošteva. Druga pesem je, v kolikšni meri – hvalnice sistemu ne mislim peti – vendar pa je dejstvo, da dane možnosti sploh ne izkoristimo!

Kot sem že rekla, sem se udeležila zadnje skupščine socialnega skrbstva. Baje je bilo to potrebno zaradi sklepnosti, čeprav moja prisotnost, ker tam nisem bila kot delegat KS, pač pa kot član koordinacijskega odbora, ni šla. Pravzaprav na skupščini nisem imela kaj početi. Opazila pa sem, da je tako mislila o sebi tudi večina delegatov uporabnikov – kajti spet so diskutirali le izvajalci (nekateri kar tako, ker so mislili da pač morajo, drugi pa bolj argumentirano). Skupščina, na kateri se je govorilo o tako pomembnih rečeh kot je poraba sredstev v preteklem letu, kot so poročila o delu skupščine in njenih organov ter organizacij izvajalcev, kot je obravnava programa za prihodnje (tekoče) leto, je ostala skorajda nema. Za tak način »odločanja« pa se mi zdi sistem, oprostite, odločno predrag!

MARJANA LUBINIČ

Po razpravah sodobnejših zobozdravnikov pa lahko dodamo, da tudi način življenja igra pomembno vlogo pri ohranjanju zob in da so nekatere bolezni takšne narave, na katere ni mogoče vplivati samo z ustno higieno. Pri takšnih obolenjih nam lahko pomaga le zobozdravnik z veliko znanja in sposobnosti.

Primer takega obolenja so reševali v šolski ambulanti Ivana Kavčiča, v mesecu maju tega leta. Po telefonu je srednješolka poklicala zobno ambulanto in prestrašena povedala, da se ji mame najljepši prednji zob in da je zaradi tega v hudi stiski. Prijaznost sestre, s katero je govorila, je bila tako blagodejna in pomirjujoča, da se je pacientka že drugi dan osebno zglasila v ambulanti. Po temeljitnem pregledu je zdravnica odkrila in zelo vzpodbudno dekletu razložila, da gre za obolenje, ki ga ni mogoče zdraviti in da je potrebno zob izdreti ter ga nadomestiti z umetnim. Človek bi pričakoval, da ga bo zdravnica takoj izdrla, ker je zob plaval v gnoju in je pacientki povzročal le bolečine. Po strokovnem in poglobljenem razgovoru z sestro pa je zdravnica odločila, da zoba ne bo izdrla dokler ne bo izdelan celotni plan zdravljenja, od puljenja do vstavitve novega. Iz pogovora je bilo mogoče razbrati, da zdravnica natančno pozna občutek in situacijo mladega človeka, ko mora obrazu vzeti smeh in lepoto govora.

Naslednji dan je zdravnica s svojo varovanko osebno obiskala specialistko za protetiko in se z njo dogovorila o poteku zdravljenja. Takšen pristop zdravnik in prijaznost bolniške sestre pomenita za bolnika več, kot kakršnokoli zdravlilo. Pridobljeno zaupanje, pravi prof. Smith, je prvi pogoj za uspešno zdravljenje in prijetno sodelovanje med zdravnikom in pacientom. Tej ugotovitvi pa se pridružujejo tudi varovanci srednjih šol, ki imajo svojo zobozdravnico na šoli Ivana Kavčiča, Kardeljeva ploščad 2.

VINKO LAPUH

Savski val še poje

Presenečen in ogorčen sem prebral v članku »Izvrsten nastop Črnuškega okteta« v vašem listu št. 5/364 »novico« o razpadu vokalnega kvarteta Savski val. Kako si Jelica Porenta in njeni informatorji predstavljajo »razpad« pevске skupine, ki deluje 23 let in ki je še pred dvema mesecema posnela za ljubljanski radijski arhiv 13 (trinajst) pesmi?

Resnica je ravno nasprotna: Savski val je prijateljsko pomagal oktetu pri sestavljanju programa s tem, da mu je dal na voljo del svojega arhiva, da mu je odstopil še neizvajano pesem Matija Tomca »Večer v planinah« in prav tako neizvajano mojo priredbo ljudske pesmi »Žunica«, seveda ne zaradi kakšnega »razpada«, ampak zato, ker sta obe pesmi po svojem značaju primerni za številčno močnejši pevski sestav. Je to opletanje z razpadom zdaj zahvala za nesebično pomoč?

Za vse nas veljajo fizikalni zakoni minljivosti, vendar Savski val ne bo razpadel, tudi če pri priči neha peti, kakor niso in ne bodo razpadli Stari Ljubljančani, nekdanji Fantje na vasi, če je dovoljena ta primera. Razpadajo razne enodnevnne teenagerske pop skupine, ne pa pevski sestavi, čigar uspehi in dosežki v skoraj četrtstoletnem delovanju je odveč naštevati.

Jelica Porenta je s svojim neresničnim in v vsakem primeru netaktnim sporočilom dezinformirala občane in povzročila pevskega kvarteta Savski val škodo na ugledu in dobrem imenu. Prosim, da objavite ta moj protest v prvi naslednji številki vašega lista.

DAMIJAN KURENT

OPRAVIČILO

V zadnji številki Zbora občanov sem objavila oceno nastopa Črnuškega okteta v Narodni galeriji. V tekstu sem uporabila podatek o kvartetu Savski val, podatka pa nisem preverila. Članom Savskega vala se zaradi tega opravičujem in zatrjujem, da do te napake ni prišlo zlonamerno.

J. PORENTA

Ali imamo krajan še pravico do kakšne besede?

Gostinsko podjetje Ljubljana tozdgostinstvo Bežigrad je nekega lepega spomladanskega dne pripeljalo stroje in gradbeni baraki na začetek Vodovodne ceste in začelo obnavljati svojo gostilno Planica. Stanovalci hiš Vodovodna 3 in Vodovodna 3a smo bili postavljeni pred dejstvo, da bomo imeli pred nosom gostilno. Sprijaznili naj bi se zopet z vsemi posledicami, ki jih prinaša takšna sosesčina.

Gradbeni baraki so postavili na parkirišče. Parkirišče za gostilno so podrl. Kje naj že sedaj parkiramo stanovalci dveh stolpičev? Od časa do časa so nam zaprli dovoz na Titovo cesto. Danes pa smo ugotovili, da ga nameravajo spremeniti v vrt. Sprašujemo se, kdo je dal soglasje za vse to? Ali krajan res nimamo nobene besede?

Izgovori investitorja, da je v mapni kopiji opredeljen drug izhod na Titovo cesto oziroma, da ga sploh ni, je privlečen za lase. Saj celo prometna signalizacija na Kuzmičevi niti na Samovi ne označuje, da je to slepa ulica. Sedanji izhod je uredilo Komunalno podjetje Ljubljana po načrtih in dokumentaciji ZILA. Komunalno podjetje je bilo tudi izvajalec vseh del.

Uničili so nam zelenico med pločnikom in parkiriščem, gradbeni stroj stoji kar na ostanku trave. Ali bo tozdgostinstvo Bežigrad znova uredilo zelenico in asfaltiralo dostop do hiš in Vodovodno cesto, tam kjer so jo razrili?

Neuradno smo izvedeli, da naj bi v obnovljenem lokalu bil celo disko. Ali je res? Iz prav tako neuradnih virov smo izvedeli,

da naj bi bil lokal na višji ravni, kot je bil prejšnji. Če pa samo pogledamo njihov lokal Kurent, upravičeno dvomimo v to.

Kje bodo parkirali obiskovalci gostilne? Gostilna bo imela zunaj in znotraj okoli 210 sedežev. To pomeni, da si mora zagotoviti najmanj 50 parkirnih mest. Sprašujemo Mestni komite za promet in zveze, kje in kako je našel ta manjkajoča parkirna mesta, tako da je lahko izdal svoje soglasje? Pri tem pa vemo, da so bili stanovalci stolpičev na Vodovodni 3 in Vodovodni 3a ogoljufani že zaradi nedosledno izpeljane pozidave po prvotnem zazidalnem načrtu. Zgrajena ni bila podzemna garaža, kjer naj bi bila zagotovljena manjkajoča parkirna mesta za objekte na Vodovodni 3 in Vodovodni 3a.

Stanovalci tudi sprašujemo, ali je res, da bi imela gostilna dva vrtova? Ne strinjamo se, da bi bil vrt na Vodovodni cesti. Upamo, da nam bo kdo od pristojnih odgovoril.

STANOVALCI VODOVODNE 3 in 3a

Dogodek, vreden pozornosti

Zobje so sonce obraza in moč telesa, je zapisal prof. Smith v svoji razpravi ko je hotel povedati kolikšen pomen imajo zobje v življenju vsakega človeka. Poudaril je, da so zobje biseri, ki krojijo smeh, da so ločilo, ki daje obrazu lepoto in prikrupnost in da so zvesti služabniki telesa, ki mu ohranjajo moč in dobro prebavo. Primerjal jih je s trdnjavo in zapisal, da zid uničijo topovske krogel, zobe pa navadna gniloba in malomarnost.

ENERGIJO VARČUJE

OKOLJE VARUJE

VSEM OBČANOM ČESTITAMO
ZA OBČINSKI PRAZNIK

IMP ELEKTROMONTER
IMP TEN TOVARNA
ELEKTROENERGETSKIH NAPRAV
IMP TELEKOM TOVARNA
TELEKOMUNIKACIJSKIH NAPRAV
IMP DVIGALO
IMP PROMONT (OV)
IMP KLIMA MONTAŽA
IMP KLIMAT
IMP INŽENIRING
IMP PROJEKTIVNI BIRO
IMP MARKETING